

ČESKÝ BÁŇSKÝ ÚŘAD V PRAZE

KOZÍ 4/748, P.O. BOX 140, 110 01 PRAHA I – STARÉ MĚSTO

Veřejná vyhláška

Váš dopis značky/ze dne

Naše značka

Vyřizuje/linka

V Praze dne

SBS 19808/2019/ČBÚ-21/14

Ing. Zinka Tietzová/600

29. 3. 2021

Český báňský úřad jako příslušný orgán státní báňské správy podle ustanovení § 40 odst. 2 zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 61/1988 Sb.“),

d o r u č u j e

touto veřejnou vyhláškou v souladu s ustanovením § 25 a § 144 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), účastníkům řízení dle § 27 odst. 2 a 3 správního řádu a osobám, které nejsou správnímu orgánu známy, Rozhodnutí Českého báňského úřadu čj. SBS 19808/2019/ČBÚ-21/13, ze dne 29. 3. 2021, kterým zrušil a vrátil k novému projednání Rozhodnutí Obvodního báňského úřadu pro území krajů Plzeňského a Jihočeského čj. SBS 22783/2017/OBÚ-06/29, ze dne 18. 4. 2019, kterým byl ve správním řízení k žádosti organizace Klatovské štěrkopísky, s.r.o., se sídlem Plzeň – Křimice, Plzeňská 61, PSČ 32200, IČ: 629 68 025, v součinnosti s dotčenými orgány státní správy, stanoven dobývací prostor Bystřice nad Úhlavou, evidovaný v evidenční knize dobývacích prostorů díl 7, folio 1197, pro dobývání výhradního ložiska štěrkopísku Petrovice nad Úhlavou (ev.č. 3 016 000).

Tato veřejná vyhláška je vyvěšena na úřední desce Českého báňského úřadu, dále na elektronické úřední desce Českého báňského úřadu <http://www.cbusbs.cz/index.php/uredni-deska-cbu.html>, na úřední desce Městského úřadu Janovice nad Úhlavou, Harantova 132, a Městského úřadu Nýrsko, Náměstí 122.

Ing. Dušan Havel, MPA
ředitel odboru hornictví
(elektronicky podepsáno)

Příloha: Rozhodnutí Českého báňského úřadu čj. SBS 19808/2019/ČBÚ-21/13,
ze dne 29. 3. 2021

Vyvěšeno dne:

Razítko a podpis úřední osoby:

Sejmuto dne:

Razítko a podpis úřední osoby:

ČESKÝ BÁŇSKÝ ÚŘAD

V Praze dne 29. března 2021
Č.j. SBS 19808/2019/ČBÚ-21/13
Vyřizuje: Ing. Zinka Tietzová

ROZHODNUTÍ

Český báňský úřad v Praze (dále jen „ČBÚ“), jako orgán státní báňské správy příslušný podle ustanovení § 40 odst. 2 zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hornické činnosti“), na základě společného odvolání Města Janovice nad Úhlavou, IČ 00255611, se sídlem Harantova 132, 340 21 Janovice nad Úhlavou, a Města Nýrsko, IČ 00255921, se sídlem Náměstí 122, 340 22 Nýrsko, obou právně zastoupených na základě plných mocí ze dne 28. 7. 2017 a 1. 8. 2017 JUDr. Milošem Tuháčkem, advokátem, reg. č. ČAK 9911, se sídlem Převrátická 330, 390 01 Tábor (dále jen „odvolatelé“ nebo „žalobci“), ze dne 29. 4. 2019, podaného proti rozhodnutí Obvodního báňského úřadu pro území krajů Plzeňského a Jihočeského (dále jen „OBÚ v Plzni“) č.j. SBS 22783/2017/OBÚ-06/29 ze dne 18. 4. 2019, rozhodl podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), takto:

Rozhodnutí OBÚ č.j. SBS 22783/2017/OBÚ-06/29 ze dne 18. 4. 2019, kterým byl stanoven dobývací prostor Bystřice nad Úhlavou,

se zrušuje

a věc se vrací OBÚ v Plzni k novému projednání.

Seznam všech účastníků řízení a dotčených orgánů státní správy je nedílnou součástí tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

I.

Na základě návrhu organizace Klatovské šterkopísky, s.r.o, se sídlem Plzeňská 61, 322 00 Plzeň – Křimice, IČO: 629 68 025 (dále jen „žadatel“), ze dne 30. 6. 2017, byl rozhodnutím OBÚ č.j. SBS 22783/2017/OBÚ-06/7 ze dne 16. 11. 2017 (dále jen „I. rozhodnutí OBÚ“) stanoven dobývací prostor Bystřice nad Úhlavou (dále také „DP“). Proti tomuto rozhodnutí podali odvolatelé včasné a přípustné odvolání.

Vzhledem k tomu, že se jednalo o rozhodnutí podmíněné závaznými stanovisky a odvolatelé napadali tato stanoviska pro nezákonnost, Český báňský úřad v rámci odvolacího řízení požádal podle § 149 odst. 5 správního řádu dne 15. 2. 2018 o potvrzení nebo změnu

napadených závazných stanovisek dotčených orgánů a organizací, případně stanovisek nebo vyjádření účastníků řízení.

Oslovené dotčené orgány a organizace a účastníci řízení svá stanoviska potvrdili, pouze Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor regionálního rozvoje, vydal dne 6. 3. 2018 pod č.j. PK-RR/1397/18 rozhodnutí, kterým zrušil závazné stanovisko odboru výstavby a územního plánování Městského úřadu Klatovy, sp.zn. OVÚP/1441/17/Ma, ze dne 3. 3. 2017, jako stavebního úřadu, k návrhu na stanovení dobývacího prostoru Bystřice nad Úhlavou na výhradním ložisku štěrkopísku Petrovice nad Úhlavou.

Vzhledem k tomu, že při stanovení dobývacího prostoru se jedná o řízení, kde podle § 84 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, rozhoduje OBÚ jen v souladu se závazným stanoviskem stavebního úřadu, ČBÚ I. rozhodnutí OBÚ dne 24. 8. 2018, č.j. SBS 02268/2018/ČBÚ-21, zrušil a věc vrátil OBÚ k novému projednání.

Pokračování řízení o stanovení dobývacího prostoru Bystřice nad Úhlavou oznámil OBÚ účastníkům řízení a dotčeným orgánům veřejnou vyhláškou č.j. SBS 22783/2017/OBÚ-06/15 ze dne 3. 10. 2018.

Zároveň OBÚ požádal odbor výstavby a územního plánování Městského úřadu Klatovy o vydání nového závazného stanoviska podle § 96b stavebního zákona pro toto pokračující řízení.

Nové závazné stanovisko orgánu územního plánování – odboru výstavby a územního plánování MěÚ Klatovy č.j. OVÚP/7652/18/Ma ze dne 5. 11. 2018 k návrhu na stanovení DP Bystřice nad Úhlavou OBÚ obdržel dne 12. 11. 2018. V něm je mimo jiné uvedeno, že *záměr –stanovení DP Bystřice nad Úhlavou je přípustný po splnění podmínky, že „...záměr, dobývací prostor bude využit v rozsahu a v souladu s dokumentací, která je součástí návrhu na stanovení DP, a nové využití území zajistí ochranu všech zastavěných území vymezených územními plány (Územním plánem Nýrsko a Územním plánem sídelního útvaru Janovice nad Úhlavou, nejbližší zastavěné území je území místního názvu „Koblince“)“*.

OBÚ ve smyslu § 36 správního řádu, oznámil existenci nových podkladů všem účastníkům řízení a stanovil lhůtu pro seznámení a vyjádření se k nim. Této možnosti využili odvolatelé, kteří ve stanovené lhůtě prostřednictvím svého zmocněného zástupce zaslali svá vyjádření. Obsahem těchto vyjádření bylo rozporování závazného stanoviska orgánu územního plánování – MěÚ Klatovy, OVÚP ze dne 5. 11. 2018 č.j. OVÚP/7652/18/Ma (dále jen „rozporované stanovisko“). Poukazují v něm na rozpor se „Zásadami územního rozvoje Plzeňského kraje“, jakož i na rozpor s územními plány města Nýrsko a města Janovice nad Úhlavou a požadují, aby OBÚ pochybnosti o zákonnosti rozporovaného stanoviska odstranil. OBÚ podal, podle ustanovení § 149 odst. 6 správního řádu, Krajskému úřadu Plzeňského kraje, odboru regionálního rozvoje, podnět k přezkumu rozporovaného stanoviska a současně usnesením řízení o návrhu na stanovení dobývacího prostoru Bystřice nad Úhlavou přerušil.

Na tento podnět Odbor regionálního rozvoje Krajského úřadu Plzeňského kraje odpověděl přípisem č.j. PK-RR/918/19 ze dne 20. 2. 2019, kde je uvedeno, že přezkum závazného stanoviska je podle § 4 odst. 9 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), (dále jen „stavební zákon“), možný pouze v rámci odvolacího řízení proti rozhodnutí, které bylo tímto závazným stanoviskem podmíněno. Protože podmínky pro přezkoumání rozporovaného stanoviska nebyly v tomto případě naplněny (rozhodnutí o stanovení DP podle § 27 odst. 1 horního zákona dosud nebylo vydáno), nemůže nadřízený

orgán provést přezkum rozporovaného stanoviska a předjímat jeho zákonnost. Nicméně nadřízený orgán konstatuje, že rozporované stanovisko vydal věcně příslušný MěÚ Klatovy v souladu s § 6 odst. 1 písm. e) stavebního zákona, a že jako místně příslušný orgán územního plánování podle § 11 odst. 1 písm. b) správního řádu postupoval tento úřad územního plánování v souladu s § 96b stavebního zákona.

OBÚ o této skutečnosti vyrozuměl všechny účastníky řízení a zároveň oznámil, že se v řízení o návrhu na stanovení dobývacího prostoru Bystřice nad Úhlavou dále pokračuje s tím, že účastníci řízení mají možnost se s touto listinou seznámit a vyjádřit se k ní ve stanovené lhůtě. Této možnosti již žádný z účastníků řízení nevyužil.

S ohledem na nová zjištění OBÚ celou věc znovu posoudil především z hlediska ochrany a využití nerostného bohatství ve smyslu § 28 odst. 6 horního zákona a dospěl k závěru, že jsou splněny veškeré požadavky stanovené příslušnými právními předpisy pro stanovení dobývacího prostoru a návrhu na stanovení DP Bystřice nad Úhlavou lze vyhovět.

Dne 18. 4. 2019 vydal OBÚ rozhodnutí č.j. SBS 22783/2017/OBÚ-06/29, kterým stanovil dobývací prostor Bystřice nad Úhlavou a doručil jej účastníkům řízení a dotčeným orgánům.

Proti napadenému rozhodnutí podali odvolatelé odvolání ze dne 29. 4. 2019, doručené do datové schránky OBÚ 30. 4. 2019.

V souladu s ustanovením § 86 odst. 2 správního řádu dne 7. 5. 2019 doručil OBÚ veřejnou vyhláškou stejnopis podaného odvolání účastníkům předmětného řízení k vyjádření. K podanému odvolání se vyjádřil pouze žadatel.

Protože OBÚ neshledal důvod pro postup podle ustanovení § 87 správního řádu (autoremedura), předal dne 4. 6. 2019 prvoinstanční spis společně se svým stanoviskem ČBÚ.

ČBÚ, jako odvolací správní orgán, vydal dne 24. 9. 2019 rozhodnutí č.j. SBS 19808/2019/ČBÚ-21, kterým odvolání zamítl a rozhodnutí OBÚ v Plzni potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí byla podána společná žaloba odvolatelů ke Krajskému soudu v Plzni. Krajský soud v Plzni rozsudkem č.j. 59 A 12/2019-134 ze dne 7.1. 2020 rozhodnutí ČBÚ č.j. SBS 19808/2019/ČBÚ-21 zrušil a věc vrátil ČBÚ k dalšímu řízení.

ČBÚ podal dne 14. 4. 2020 proti rozsudku Krajského soudu v Plzni kasační stížnost pod č.j. SBS 12242/2020/ČBÚ-23/I k Nejvyššímu správnímu soudu (dále také „NSS“). Kasační stížnost byla podána i žadatelem, tj. organizací Klatovské štěrkopísky, s.r.o. Dne 16. 12. 2020 Nejvyšší správní soud v Brně rozsudkem č.j. 4 As 116/2020-99 rozhodl ve výroku I., že se kasační stížnosti zamítají.

ČBÚ je povinen znovu rozhodnout o odvolání uvedeném shora. Ve správním rozhodování je přitom vázán rozsudkem Krajského soudu v Plzni č.j. 59 A 12/2019-134 ze dne 7. 1. 2020, kterým bylo zrušeno rozhodnutí ČBÚ č.j. SBS 19808/2019/ČBÚ-21 ze dne 24. 9. 2019, kterým ČBÚ odvolání zamítl a rozhodnutí OBÚ v Plzni ve věci stanovení dobývacího prostoru Bystřice nad Úhlavou organizaci Klatovské štěrkopísky, s.r.o. , potvrdil.

II.

Odvolatelé v žalobě uvedli 8 žalobních bodů:

1. Orgány státní báňské správy v rozhodnutí v rozporu s § 27 odst. 6 horního zákona nepřípustně zúžily předmět řízení o stanovení dobývacího prostoru.

2. Správní orgány se podle žalobců fakticky nevypořádaly s námitkami žalobců směřujícími proti zásahu do jejich vlastnického práva, práva na samosprávu a zájmu na ochraně zdraví a životního prostředí jejich občanů. Aniž by provedly test proporcionality, daly před veřejným zájmem přednost ekonomickým zájmům osoby zúčastněné na řízení na exploataci ložiska.
3. Žalobci považovali vypořádání svých námitek proti obsahu četných závazných stanovisek, souhlasů a vyjádření dotčených orgánů za rozporné s právním řádem, neboť ČBÚ dle jejich názoru o obsahu těchto potvrzujících stanovisek pouze uvedl, že původní závazná stanoviska byla nadřízenými orgány potvrzena.
4. Dle tvrzení žalobců byl dobývací prostor stanoven v rozporu se zásadami územního rozvoje Plzeňského kraje a územním plánem města Nýrsko. ČBÚ nevypořádal námitky proti závaznému stanovisku orgánu územního plánování Městského úřadu Klatovy ze dne 5. 11. 2018, č. j. OVÚP/7652/18/Ma.
5. Absence odůvodnění závěru OBÚ, že závazné stanovisko (souhlas dle § 9 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu) se týká až vlastní realizace záměru.
6. Nesplnění požadavku stanoviska Povodí Vltavy ze dne 15. 3. 2016, č. j. 9188/2016/342, na zpracování havarijního plánu a povodňového plánu.
7. Absence pravomocného rozhodnutí o povolení výjimky z ochrany zvláště chráněných druhů živočichů,
8. Námitka neodpovídajícího dopravního napojení dobývacího prostoru.

ČBÚ přezkoumal a vyhodnotil jednotlivé námitky uvedené shora a následně je porovnal s právním názorem Krajského soudu v Plzni a Nejvyššího správního soudu.

Ad 1.)

Žalobci v této námitce tvrdili nepřipustné zúžení předmětu řízení o stanovení dobývacího prostoru a vyslovili názor, že z § 27 odst. 6 horního zákona vyplývají závažné požadavky na vypořádání argumentů týkajících se jiných veřejných zájmů právě v řízení o stanovení DP, a to v obdobném rozsahu jako v řízení o využití stavby na povrchu. Pokud by dle tvrzení žalobců nebyly tyto veřejné zájmy v řízení o stanovení DP vypořádány obdobně jako v řízení územním, pak by šlo o závažný zásah do veřejného zájmu na ochraně životního prostředí i práv účastníků řízení.

Krajský soud na základě § 27 odst. 6 horního zákona a závěrů uvedených v judikatuře NSS ze dne 2. 4. 2018, č. j. 1 As 76/2018 - 60, a ze dne 18. 11. 2015, č. j. 8 As 98/2015 - 46, dospěl k závěru, že **řízení o stanovení dobývacího prostoru je řízením územním**. Tato skutečnost je dle krajského soudu navíc výslovně potvrzena ustanovením § 84 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Dle Krajského soudu v Plzni správní orgány obou stupňů pochybily již tím, že vycházely z nesprávného právního názoru, že se v případě řízení o stanovení dobývacího prostoru o územní řízení nejedná.

ČBÚ nesouhlasil s tím, že je na řízení o stanovení DP podle horního zákona nahlíženo jako na územní řízení ve smyslu stavebního zákona a tento právní názor krajského soudu rozporoval v kasační stížnosti.

NSS ve shodě s rozsudkem Krajského soudu v Plzni a na základě usnesení NSS ze dne 15. 1. 2013, sp. zn. 23 Cdo 721/2011, rozsudku NSS, č.j. 2 As 196/2016-133 ze dne 25. 1. 2018, a dále též rozsudku NSS ze dne 14. 3. 2019, č.j. 1 As 333/2018-85 rozhodl, že rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru je územním rozhodnutím o změně využití území ve smyslu stavebního zákona, neboť z § 27 odst. 6 horního zákona vyplývá, že

rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru je i rozhodnutím o změně využití území, a toto ustanovení tak navazuje na § 80 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, který uvádí, že stanovení dobývacího prostoru vyžaduje rozhodnutí o změně využití území, které je dle § 77 písm. b) stavebního zákona územním rozhodnutím. Ustanovení § 84 odst. 2 stavebního zákona pak stanoví pravomoc k vydávání územních rozhodnutí o změně využití území v některých případech jiným správním orgánům než stavebním úřadům, tj. obvodním báňským úřadům.

NSS uznává argumentaci ČBÚ, že právní úprava v horním zákoně je sice vůči stavebnímu zákonu speciální, a bude tak přednostně aplikována v řízení o stanovení dobývacího prostoru, nemění však nic na závěru, že řízení o stanovení dobývacího prostoru je zároveň územním řízením dle stavebního zákona. Jedná se o běžný vztah obecné a speciální právní úpravy, při kterém je třeba postupovat podle speciální právní úpravy, a pokud není k dispozici, tak podle obecné právní úpravy. Kompetence k postupu podle zvláštní právní úpravy je obsažena v § 84 odst. 2 stavebního zákona. NSS zároveň dovozuje, že by **správní úřady v řízení o stanovení dobývacího prostoru neměly opomíjet otázky, jejichž řešení vyžaduje stavební zákon v územním řízení**. Z konstrukce stanovené v § 27 odst. 6 horního zákona vyplývá, že pokud horní zákon nestanoví jinak, báňský úřad má přiměřeně aplikovat ustanovení stavebního zákona upravující územní řízení.

Ad. 2.)

K námitce žalobců, že se správní orgány fakticky nevypořádaly s námitkami žalobců směřujícími proti zásahu do jejich vlastnického práva, práva na samosprávu a zájmu na ochraně zdraví a životního prostředí jejich občanů, argumentovaly orgány SBS tím, že užívání příslušných pozemků není samotným stanovením dobývacího prostoru nikterak dotčeno, neboť neumožňuje žadateli ani nikomu jinému zahájit ve stanoveném dobývacím prostoru jakoukoliv činnost. Jediné omezení, „stavební uzávěra“, vyplývá již ze stanovení chráněného ložiskového území (viz ustanovení § 18 a § 19 horního zákona). Další případná omezení mohou být spojena až s povolením vlastní hornické činnosti (těžby), která je ovšem povolována v samostatném správním řízení o povolení hornické činnosti, ve kterém je, kromě jiného, i jiný okruh účastníků řízení. V rozhodnutí o stanovení DP pak OBÚ vymezuje podmínky, kterými se zabezpečí zákonem chráněné obecné zájmy v území (§ 28 odst. 8 horního zákona).

Krajský soud dospěl k názoru, že **návrh na stanovení dobývacího prostoru je třeba posuzovat též v souladu se zvláštními předpisy chránícími veřejné zájmy, a to z hlediska vlivů stanovení dobývacího prostoru na území** s ohledem na § 28 odst. 6, § 27 odst. 2 a 5 a § 28 odst. 1 písm. d) horního zákona.

NSS zastává k této námitce stejný názor a v této souvislosti poukazuje na rozsudek NSS ze dne 12. 4. 2018, č.j. 1 As 76/2018-60. NSS částečně přisvědčil argumentaci ČBÚ, že stanovení dobývacího prostoru neomezuje využití pozemků, na kterých je stanoven dobývací prostor, neboť reálné dopady na dotčené území jsou zpravidla spojeny až se samotnou těžbou. Této odlišnosti mezi rozhodnutím o stanovení dobývacího prostoru a následným rozhodnutím o povolení hornické činnosti, v souvislosti s níž ČBÚ poukázal na rozsudek NSS ze dne 26. 10. 2004, č. j. 7 A 170/2000 - 77, si je Nejvyšší správní soud plně vědom. To však dle NSS neznamená, že stanovení dobývacího prostoru přímo neomezuje využití pozemků, na kterých je dobývací prostor stanoven. Neznamená to ani, že by v řízení o stanovení dobývacího prostoru nebylo nutné posuzovat požadavky, které stanoví zvláštní předpisy (např. zákon o ochraně zemědělského půdního fondu, zákon o vodách, zákon o ochraně přírody a krajiny či zákon o lesích) pro ochranu chráněných zájmů.

ČBÚ vzhledem k výše uvedeným právním názorům obou soudů k této námitce konstatuje, že **OBÚ v Plzni nebyl oprávněn převést vypořádání námitek žalobců spadajících do**

řízení o stanovení dobývacího prostoru do řízení o povolení hornické činnosti a dospěl k závěru, že návrh na stanovení dobývacího prostoru je třeba posuzovat i z hlediska souladu s právními předpisy na ochranu chráněných zájmů majících vztah k územnímu řízení.

Ad. 3.)

K této námitce, kdy žalobci považovali závazná stanoviska, souhlasy a vyjádření dotčených orgánů za rozporné s právním řádem, ČBÚ argumentoval v kasační stížnosti tak, že krajský soud opominul skutečnost, že v projednávaném případě byly příslušné souhlasy a závazná stanoviska v návaznosti na procesní úkony odvolatelů řádně přezkoumány (a tedy opakovaně posouzeny), a to přímo příslušnými nadřízenými správními orgány podle § 149 správního řádu. V prvoinstančním rozhodnutí OBÚ je v odůvodnění uvedeno celkem 24 kladných závazných stanovisek, vyjádření a sdělení dotčených správních orgánů.

Krajský soud však vyslovil právní názor, že správní orgán pouze konstatoval, že tato stanoviska byla nadřízenými správními orgány potvrzena. Krajský soud tedy vyhověl žalobcům a rozhodl tak, že OBÚ se k námitkám žalobců týkajících se nesprávného vyhodnocení námitek proti obsahu podkladových závazných stanovisek „nijak nevyjádřil“, přičemž ČBÚ se s tímto postupem OBÚ ztotožnil.

NSS s tímto názorem krajského soudu souhlasí a odkazuje ve svém rozsudku na svůj judikát ze dne 30. 9. 2009, č.j. 4 As25/2009-163, z něhož vyplývá, že takovýto postup není možný, neboť pouhý odkaz na tato stanoviska není dostatečný a nemůže nahradit vlastní posouzení úřadu a vypořádání předložených námitek účastníků po stránce věcné.

Skutečnost, že příslušné souhlasy a závazná stanoviska v návaznosti na procesní úkony žalobců byly přezkoumány příslušnými nadřízenými správními orgány, nic nemění na výše uvedeném závěru, že **správní orgány porušily svou povinnost věcně vypořádat námítky žalobců, v nichž namítali nezákonnost předmětných závazných stanovisek.** Správní orgány se vždy musí s námitkami vypořádat v odůvodnění rozhodnutí, nikoli pouze konstatovat, že závazné stanovisko bylo potvrzeno příslušným nadřízeným orgánem.

Ad 4.)

Dle tvrzení žalobců byl dobývací prostor stanoven v rozporu se zásadami územního rozvoje Plzeňského kraje a územním plánem města Nýrsko a správní orgán nevypořádal námítky proti závaznému stanovisku orgánu územního plánování Městského úřadu Klatovy ze dne 5. 11. 2018, č. j. OVÚP/7652/18/Ma.

K tomu ČBÚ v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že na základě této námítky odvolatelů požádal dne 25. 6. 2019 Krajský úřad Plzeňského kraje o potvrzení nebo změnu výše uvedeného stanoviska MÚ Klatovy v souladu s § 149 odst. 5 správního řádu.

Dne 16. 8. 2019 obdržel ČBÚ „Závazné stanovisko nadřízeného orgánu územního plánování“ č.j. PK-RR/2407/19, ze dne 16. 8. 2019, kterým Krajský úřad Plzeňského kraje Stanovisko MÚ Klatovy v celém rozsahu potvrzuje.

Krajský soud shodně jako v předchozí námitce rozhodl, že správní orgány se vždy musí s námitkami vypořádat v odůvodnění rozhodnutí, nikoli pouze konstatovat, že závazné stanovisko bylo potvrzeno příslušným nadřízeným orgánem. NSS pak opět odkazuje na rozsudek ze dne 30. 9. 2009, č.j. 4 As 25/2009-163, z něhož vyplývá, že takovýto postup není možný, neboť **pouhý odkaz na tato stanoviska není dostatečný a nemůže nahradit vlastní posouzení úřadu a vypořádání předložených námitek účastníků po stránce věcné.**

Ad 5.)

ČBÚ ve svém rozhodnutí nesdílel názor odvolatelů, že OBÚ nezdůvodnil svůj závěr, že závazné stanovisko – souhlas dle § 9 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu (dále jen „ZPF“), se týká až vlastní realizace záměru a že je tudíž rozhodnutí nepřezkoumatelné.

ČBÚ v kasační stížnosti namítal, že pro záměr stanovení dobývacího prostoru postačuje stanovisko podle § 6 odst. 2 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu a není třeba souhlasu s odnětím pozemků ze ZPF podle § 9 odst. 1 téhož zákona, neboť i po stanovení dobývacího prostoru lze dotčené pozemky používat k zemědělské činnosti a není zřejmé, od kdy, na jak dlouhou dobu a v jakém konkrétním rozsahu má být odnětí realizováno pro umožnění budoucí možné těžby.

K této argumentaci Nejvyšší správní soud uvádí, že z § 6 odst. 2 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu vyplývá, že souhlas podle tohoto ustanovení je udělován k návrhu na stanovení dobývacího prostoru, kdežto souhlas podle § 9 odst. 1 téhož zákona je potřeba k odnětí zemědělské půdy v souvislosti se záměrem vyžadujícím odnětí zemědělské půdy ze ZPF. Ustanovení § 6 odst. 2 zákona o ochraně ZPF se tedy týká zpracování návrhu, ustanovení § 9 odst. 1 téhož zákona samotného záměru, kterým je v posuzované věci stanovení dobývacího prostoru.

Nejvyšší správní soud se plně ztotožňuje se závěrem krajského soudu, že žadatel o vydání rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru v žádosti definuje územní záměr vyžadující odnětí půdy ze ZPF, neboť bez odnětí půdy ze ZPF jej nelze realizovat. **Rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru tedy nemohlo být vydáno bez souhlasu podle § 9 odst. 1 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu.** NSS opět srovnává stanovení DP se záměrem umístit stavbu na pozemcích v ZPF (dle stavebního zákona), kdy je rovněž nutno předložit souhlas s odnětím dotčených pozemků ze ZPF v územním řízení, přestože stavbu nelze na základě samotného územního rozhodnutí provést a je nutné získat ještě stavební povolení. Podle představ NSS by tak zjevně měly být v řízení o DP zajištěny oba dokumenty.

Ad 6.)

K námitce nesplnění požadavku na zpracování havarijního plánu a povodňového plánu ČBÚ ve svém rozhodnutí argumentoval, že tato námitka se věcně týká až následného řízení o povolení dobývání (těžby) ložiska, případně jsou pak tyto plány součástí provozní dokumentace. Nicméně OBÚ v souladu s ustanovením § 28 odst. 6 horního zákona požadavky stanoviska Povodí Vltavy uvedl ve svém rozhodnutí jako podmínky pro návazné řízení o povolení hornické činnosti.

S tímto argumentem v kasační stížnosti ČBÚ se NSS ztotožnil a rozhodl, že nebylo třeba v řízení o stanovení dobývacího prostoru předložit havarijní a povodňový plán. Tyto plány upravuje zákon č. 254/2001 Sb., o vodách (vodní zákon). NSS došel k závěru, že vypracování povodňového a havarijního plánu je spjata s určitou činností či užíváním pozemků, resp. existencí staveb. Stanovení dobývacího prostoru však nemá bezprostředně za následek jakoukoli činnost relevantní z hlediska havarijního či povodňového plánu ani vznik staveb. Proto NSS přisvědčil argumentaci ČBÚ, že tyto plány jsou potřebné až v případě, že bude v budoucnu povolena a realizována těžba. Stejně tak je přiléhavá argumentace ČBÚ, že zpracování těchto plánů vyžaduje znalosti informací, které v současné době nejsou k dispozici a budou známy nejdříve při předložení žádosti o povolení hornické činnosti. **Závěr Krajského soudu v Plzni, že bylo nutné tyto plány předložit již v řízení o stanovení dobývacího prostoru, proto není správný.**

Ad 7.)

V této námitce mají odvolatelé za to, že ve vztahu k otázce aplikace výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně

přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Výjimka“), je třeba analogicky aplikovat judikaturu vztahující se k územnímu řízení, resp. k rozhodnutí o umístění stavby.

Z rozsudku krajského soudu vyplývá, že správní orgány pochybily, když vydaly rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru při neexistenci vydaného rozhodnutí o povolení uvedené výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 56 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. NSS opět argumentuje tím, že řízení o stanovení dobývacího prostoru je zároveň řízením územním, a proto **rozhodnutí o povolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů musí být vydáno před vydáním rozhodnutí o stanovení DP** (stejně jako u rozhodnutí o umístění stavby). NSS uvádí, že je i v zájmu žadatele, aby základní otázka samotné možnosti dobývání ložiska s ohledem na ochranu zvláště chráněných druhů v daném území byla autoritativně vyřešena již při stanovení dobývacího prostoru, jinak by případně marně investoval značné prostředky do přípravy záměru ve fázi povolení hornické činnosti.

Ad 8.)

A konečně žalobci uplatňují námitku neodpovídajícího dopravního napojení DP. Vzhledem k tomu, že žalobce a) Město Janovice nad Úhlavou by byl coby vlastník místní komunikace, na kterou má být těžba napojena, účastníkem řízení, a přitom je rozhodnut nedat souhlas k tomuto napojení, není možné těžebnu na síť pozemních komunikací připojit. Závěrem žalobci uvedli, že řízení o stanovení dobývacího prostoru nahrazuje řízení o umístění stavby, a je na něj tedy možno a nutno klást obdobné požadavky.

K tomu ČBÚ ve svém rozhodnutí ze dne 24. 9. 2019, č.j. SBS 19808/2019/ČBÚ-21, vyslovil názor, že rozhodnutí o umístění stavby je svou povahou odlišné od rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru. Na rozdíl od umístění stavby je umístění dobývacího prostoru předem určeno jak chráněným ložiskovým územím (§§ 25 odst. 1 a 28 odst. 6 horního zákona), tak i povahou budoucí těžební činnosti. Dle názoru orgánů státní báňské správy se tato námitka věcně týká až následného řízení o povolení dobývání (těžby) ložiska, případně je součástí provozní dokumentace.

Jak už bylo podrobně řečeno výše, dle rozsudku NSS je rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru vydáváno v řízení, které se řídí (nestanoví-li jinak zvláštní úprava ve stavebním zákoně) mj. ustanoveními upravujícími územní řízení. Ohledně řešení otázky napojení na infrastrukturu má NSS stejně jako krajský soud s ohledem na § 90 odst. 1 písm. b) stavebního zákona (dle kterého v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu s požadavky na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem) za to, že **otázka možnosti dopravního napojení měla být řešena už v rámci řízení o stanovení dobývacího prostoru.**

III.

Krajský soud v Plzni shledal rozhodnutí ČBÚ, č.j. SBS 19808/2019/ČBÚ-21, ze dne 24. 9. 2019 nezákonným a žalobu důvodnou: Zrušil proto podle § 78 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), toto rozhodnutí pro nezákonnost a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému ČBÚ k dalšímu řízení. Správní orgán je podle § 78 odst. 5 s.ř.s. v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku.

ČBÚ je dále vázán ve správním rozhodování rozsudkem Nejvyššího správního soudu v Brně ze dne 16. 12. 2020, č.j. 4 As 116/2020-99, kterým byly zamítnuty kasační stížnosti ČBÚ a osoby zúčastněné na řízení.

V pokračujícím řízení je OBÚ v Plzni vázán právním názorem tohoto rozhodnutí, a též právním názorem uvedeným v rozsudku Krajského soudu v Plzni č.j. 59 A 12/2019-134 ze dne 7. 1. 2020, kterým tento soud zrušil rozhodnutí ČBÚ č.j. SBS 19808/2019/ČBÚ-21 ze dne 24. 9. 2019, a věc vrátil ČBÚ k dalšímu řízení.

OBÚ v Plzni je rovněž vázán právním názorem NSS, že správní úřady v řízení o stanovení dobývacího prostoru neměly opomíjet otázky, jejichž řešení vyžaduje stavební zákon v územním řízení a že nejsou oprávněny odkládat vyřešení námitek, které mají být vypořádány v jednom typu řízení až do řízení navazujícího. Správní orgány nebyly oprávněny převést vypořádání námitek žalobců spadajících do řízení o stanovení dobývacího prostoru do řízení o povolení hornické činnosti a námítky žalobců byly povinny řádně vypořádat v odůvodnění svých rozhodnutí.

Proto ve smyslu výše uvedených rozsudků obou soudů ruší ČBÚ rozhodnutí OBÚ v Plzni č.j. SBS 22783/2017/OBÚ-06/29, ze dne 18. 4. 2019, kterým byl stanoven dobývací prostor Bystřice nad Úhlavou, a věc vrací OBÚ v Plzni k novému projednání.

IV.

Vzhledem k výše uvedenému ČBÚ rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

„otisk úředního razítka“

Ing. Dušan Havel, MPA
ředitel odboru hornictví
(elektronicky podepsáno)

Rozdělovník – obdrží:

Odvolatelé a účastníci řízení dle ust. § 27 odst. 1 správního řádu

Klatovské šterkopísky, s.r.o., Plzeňská 61, 322 00 Plzeň - Křimice

Město Nýrsko, Náměstí 122, 340 22 Nýrsko

Město Janovice nad Úhlavou, Harantova 132, 340 21 Janovice nad Úhlavou

JUDr. Miloš Tuháček, Převrátilská 330, 390 01 Tábor

Účastníci řízení dle ust. § 27 odst. 2 a3 správního řádu (veřejnou vyhláškou)

GET s.r.o., Perucká 2540/11a, 120 00 Praha 2

Povodí Vltavy, státní podnik, Holečkova 3178/8, Smíchov, 150 00 Praha 5

Jednotné zemědělské družstvo "Budovatel" se sídlem v Janovicích, Klatovská 397,
340 21 Janovice nad Úhlavou
Monika Hrabětová, Českodubská 787, 190 17 Praha 9 - Vinoř
PhMr. Jana Stančíková, Úborsko 8, 340 21 Běhařov
Hana Bělohlová, U Radnice 819, 340 22 Nýrsko
Michael Hubka, Francouzská třída 1911/45, Východní Předměstí, 326 00 Plzeň
Václav Larva, Klatovská 371, 345 06 Kdyně
Petr Bek, Milence 82, 340 22 Dešenice
Kateřina Beková, Milence 82, 340 22 Dešenice
Bc. Boris Hrabě, Blata 49, 340 22 Nýrsko
Ing. Lenka Hrabětová, Blata 49, 340 22 Nýrsko
Radek Šveigr, Kpt. Kufnera 256, 340 22 Nýrsko
Miloslav Bouček, č. p. 77, 340 22 Dešenice
Karel Hanus, Starý Láz 9, 340 22 Nýrsko
Václav Smola, Na Kněžině 42, Brodce, 257 41 Týnec nad Sázavou
Stanislava Smolová, č. p. 210, 334 43 Dnešice
František Sýkora, U Zastávky 127, Klatovy IV, 339 01 Klatovy
Gas Net, s.r.o., zastoupená GridServices, s.r.o., Plynářská 499/1,
602 00 Brno – Zábrdovice
Česká telekomunikační infrastruktura a.s., Olšanská 2681/6, 130 00 Praha

K vyvěšení veřejnou vyhláškou

Město Nýrsko, Náměstí 122, 340 22 Nýrsko
Město Janovice nad Úhlavou, Harantova 132, 340 21 Janovice nad Úhlavou

Po nabytí právní moci obdrží:

Městský úřad Klatovy, odbor životního prostředí, náměstí Míru 62, 339 01 Klatovy
Městský úřad Klatovy, odbor výstavby a územního plánování, Balbínova 59, 339 01 Klatovy
Městský úřad Klatovy, odbor dopravy, Mayerova 130, 339 01 Klatovy
Povodí Vltavy, státní podnik, Holečkova 3178/8, Smíchov, 150 00 Praha 5
Krajská hygienická stanice Plzeňského kraje, Skrétova 15, 301 00 Plzeň
Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor životního prostředí, Škroupova 18, 306 13 Plzeň
Správa a údržba silnic Plzeňského kraje, Škroupova 18, 306 13 Plzeň
Policie ČR, územní odbor Klatovy, dopravní inspektorát, Nábřeží Kpt. Nálepky 412, 339 01 Klatovy
Městský úřad Nýrsko, stavební úřad, Náměstí 122, 340 22 Nýrsko
Městský úřad Janovice nad Úhlavou, Harantova 132, 340 21 Janovice nad Úhlavou
Ministerstvo životního prostředí, odbor výkonu státní správy III, Hřímálého 11, 301 00 Plzeň
Ministerstvo životního prostředí, odbor posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, Vršovická 1442/65, 100 10, Praha 10
Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor regionálního rozvoje, Škroupova 18, 306 13 Plzeň
Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR, Na Františku 32, 110 15 Praha 1 + mapa DP
Katastrální úřad pro Plzeňský kraj, Radobyčická 2565/1, 301 00 Plzeň + mapa DP
Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Plzni, Prešovská 7, 306 37 Plzeň
Český báňský úřad, odbor hornictví, Kozí 4, 110 01 Praha 1 + mapa DP
Česká geologická služba – Geofond, Kostelní 26, 170 06, Praha 7 + mapa DP